

bréfi Clarendons lávarðar, að áður en gjörðar yrði frekari ráðstafanir, þá skyldi danska stjórnin láta oss fá nákvæmari skýrslur.

1869.

8. júlí.

Það er vitaskuld, að það er á valdi dönsku stjórnarinnar að gjöra þær ráðstafanir, sem henni er unnt, til að sporna við þrætum og öðru innan takmarka landhelgarinnar, og ef að nokkur vandkvæði rísa útaf því, þá að skýra nákvæmlega frá, hverra framkvæmda hún óskar af stjórn hennar hátignar.

64. Bréf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir vesturamtinu, um niðurfjöfnun bæjargjalda á kaupstaðnum Ísafirði.

8. júlí.

Með bréfi dagsettu 19. aprílmán. þ. á. hafið þér, herra amtmaður, sent hingað skjal nokkurt, þar sem bæjarstjórnin á kaupstaðnum Ísafirði ber sig upp undan ályktunum þeim, er amtið hefir gjört um niðurfjöfnun upphæðar þeirrar, sem eftir áætluninni um tekjur og útgjöld kaupstaðarins fardagaárið 1868-1869 átti að jafna niður á bæjarbúa, og hefir hún beiðzt úrskurðar dómsmálastjórnarinnar um þessi atriði:

- 1) hvort það sé gagnstæðilegt reglugjörðinni 26. janúarmán. 1866, bæði orðum hennar og tilgangi, að allar þær tekjur, sem til eru án niðurfjöfnunar, sé í áætluninni um tekjur og gjöld kaupstaðarins dregnar eingöngu frá þeirri upphæð, sem gjört er ráð fyrir til forlagseyris þurfamönnum bæjarins, og ef svo er,
 - 2) hvort ekki eigi samt að draga þann hluta af tekjunum, sem til eru, er annaðhvort er eða hefir verið ætlaður eingöngu til forlagseyris þurfamönnum, frá þeirri upphæð, sem gjört er ráð fyrir til forlagseyris þeim í áætluninni.
- Eftir því sem málið ber með sér, er ágreiningur sá, sem orðið hefir um þetta efni milli yðar, herra amtmaður, og bæjarstjórnarinnar á Ísafirði, sprottinn af því, að þegar bæjarstjórnin tók til, hversu miklu skyldi jafna niður á bæjarbúa, dró hún í áætlun sinni fê það, sem til var án niðurfjöfnunar, frá upphæð þeirri, sem gjört var ráð fyrir í áætluninni, að mundi

1869.

8. júlí.

ganga til forlagseyris þurfamönnum, en aptur hafið þér, herra amtmaður, álitid, að það ætti að draga fê þetta frá þeirri upphæð, sem ætluð var í áætluninni til hinna eiginlegu bæjarþarfa.

Um þetta skal yður til vitundar gefið, herra amtmaður, yður til leiðbeiningar og til þess að þér kunngjöríð það, að með því að stjórnarráðið verður að vera yður samdóma um, að álit yðar sè byggt á skýlausum orðum reglugjörðarinnar 26. janúarmán. 1866, 19. grein, þá skal úrsknrður sá, sem amtið hefir lagt á málið, standa óhaggaður.

8. júlí.

65. Bréf dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir norður- og austurumdæminu, um rekaftak Skefilstaða fyrir Gaukstaða landi.

Í bréfi dagsettu 13. febrúarmán. þ. á. hafið þér, herra amtmaður, lagt fram með, að gengið yrði að sáttaboði, er eigendur jarðarinnar Gaukstaða í Skagafjarðarsýslu hafa gjört í máli, sem umboðsmaðurinn yfir Reynistaðaklausturs umboði hafði höfðað á móti þeim fyrir hönd ríkissjóðsins til lúkningar á andvirðinu fyrir hval, 118 rd. að upphæð, er rekið hafði á fjöru umboðsjarðarinnar Skefilstaða; í sáttaboði þessu skuldbinda þeir sig til að greiða helming tæðrar upphæðar með því skilyrði, að ítök þau, sem greindar jarðir um langan aldur hafa átt hvor í annarar landi, skuli falla burtu eptirleiðis.

Með því að sáttaboð þetta fer fram á breytingu á eignarréttindunum, eins og þau nú eru, bar dómsmálastjórnin málið upp fyrir konungi, og hefir hans hátign þóknazt, 25. f. m., að fallast allramildilegast á samkvæmt tillögum stjórnarráðsins, að ganga megi að sáttaboðinu, þar er eigendur Gaukstaða gefa upp rétt þann til hagbeitar á vetrum, sem tæð jörð á í landi eignarjarðar ríkissjóðsins Skefilstaða, móti því, að ríkissjóðurinn afsali sèr rekaréttindum þeim, sem Skefilstaðir eiga fyrir Gaukstaða landi.

Um leið og yður er kunngjört þetta, herra amtmaður,